

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Literarum ad Angelum Ephesi subscriptio explicatur: Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. Primúmque variæ expositiones commemorantur. Sectio XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocem filij Dei, & qui audierint, vivent. Qui audierint, inquit, id est, qui obedierint, qui crediderint, id est, usque in finem perseveraverint. Et sermone 28. supra illud Psalm. 49. *Deus manifeste veniet, Deus noster, & non silebit,* interpretatur locum illum Ezechielis 3, in eandem sententiam, *Papulus autem ille non vult audire te, quia non vult audire me.* Hinc est illud Esaiæ 6. *Excaca cor populi huius, & aures eius agraue, & oculos eius claudet, ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & convertatur, & sanem eum:* quæ intelligenda sunt tum de permissione, tum etiam de subtractione specialium quorundam auxiliorum efficacium: sufficientia enim auxilia nunquam à Deo denegantur. Denique de huiusmodi auxilijs loquitur Christus per Regium vatem Psalm. 39. *Sacrificium, & oblationem noluisti, aures autem perfecisti mihi:* seu ut est in Hebræo, *aures autem fodisti mihi,* quod exponens Paraphrastes Chaldaicus transtulit: *aures ad auscultanda precepta tua formasti mihi:* alluditur autem ad locum Exodi. 21. vbi Deus dicit seruo Hebræorum sic statuit: *Si emeris seruum Hebræum, sex annis seruiet tibi: in septimo egredietur liber gratis, Quod si dixerit seruus, Diligo Dominum meum, & uxorem ac liberos, non egredietur liber, offerat ei Dominus Dys, id est iudicibus, & applicabitur ad ostium, & postes, perforabitque aurem eius subula, & erit ei seruus in seculum:* quæ lex repetitur Deuteronomij 16. eamque expendens Theodoretus in quaestionibus super Exod. quæst. 45. docet hanc perforationem auris significasse seruum illum memorem debere esse in posterum obedientiæ Domino præstandæ: quod autem applicabatur ad ostium, illud indicasse, deinceps ne foras quid egredi tibi licere iniussu Domini. Ergo, ut ad institutum reuertamur, internas aures intellexit Christus, cum dixit, *Aures autem perfecisti mihi, seu perforasti mihi,* ad significandam summam obedientiam, quæ quatenus homo præstabat Patri: quod enim ipse fit, qui loquatur, conceptis verbis docuit Paulus ad Hebræos 10. *Ingressus mundum dicit, Hostiam, & oblationem noluisse, corpus autem apraisti mihi,* vbi secutus est translationem Septuaginta. Congruit autem hæc internatum aurium acceptio naturæ ipsi, quæ in corde geminas aures collocauit quemadmodum docet Anatomiæ, & Galenus libro 6. de vlu partium cap. 15. quas ait ita nominatas, quia vtrinque cordi, sicut animalis capiti aures adiacent. Ioannes igitur, hoc loco aurem cordis intellexit, cum dixit, *Qui habet aurem, audiat:* quia enim non omnes huiusmodi aures habent, conditionem illam appofuit, *qui habet, &c.*

Literarum ad Angelum Ephesi subscriptio explicatur: *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei.*

Primùmque variæ expositiones commemorantur.

SECTIO XX.

Subscriptio literarum, quæ ad Angelum Ephesi dantur, ita habet. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei:* Volunt Richardus de sancto Victore, & Arethas, hoc nimirum esse, quod is qui habet aurem audire iubetur, & id quod Spiritus dicit Ecclesijs, Christum scilicet Vincenti daturum edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei sui, quod ideo dicit, ut omnes exhortentur ad strenuè pro virtute contra vitia præliandum proposito ei qui vicerit, honorificentissimo premio. Quòdnam verò sit hoc lignum vitæ, & quomam iste paradifus, iam explicandum est.

Prima igitur expositio est Richardi de S. Viç. & Bedæ, per lignum vitæ

intelligentium Christum, qui in Ecclesie paradiso omnibus proponitur fruendus. Est igitur sensus, qui Damonem vicerit, edet de ligno, quod est in paradiso, quia multitudine dulcedinis Christi, quæ est in Ecclesia cibabitur, & satiabitur: modò quidem participando eius gratiæ, postea verò eo per visionem beatificam perfuendo. Eadem expositio est Rupertum, quam tamen paulò aliter proponit: & per spiritum hic loquentem spiritum timoris intelligens addit in spiritu timoris vincere, esse corripienti acquiescere & penitentiam agere, & prima opera face-

re, inducitque Christum hæc dicentem, quemadmodum & Arethas, doctè que dixisse, *Dei mei*, ratione humanitatis, secundum quã Patrem, vt Deum suum

Ioan. 20. 18. noscebat iuxta illud Ioannis 20. *Ascendo ad Patrem meum, & patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum.* Quoniam igitur, inquit Rupertus, primis hominibus, quia corripienti Deo non acquiescerunt, sed peccatum suum excusarunt, lignum vite interdictum fuit,

Genes. 3. rectè modo penitenti aditus ad lignum vite repromittitur, quod est ipse Christus, cui id aditus re-
Eucharisti- dum egit penitentiam, edis de hoc ligno vite manducans viduetur corpus, & bibens sangui-
in ligno su- nem Domini: verum non illi dat Christus, sed ipse rapit, atque adeo iudicium sibi manducat,
gæ rapina. & bibit. 1. ad Corinth. 11. Itaque vides Rupertum hunc ipsum ligni vite, tum ad

1. Cor. 11. 29. visionem beatificam, tum ad Eucharistiæ cõmunionem referre: quæ posterior Paschalisus.

Arctus. 7. & refertur tom. 4. Bibliothecæ sanctorum Patrum. Secunda est Arethæ intel-
Lignum vite, ligentis per lignum vite æternam fœlicitatem absolutè, quam Deus ijs, qui vi-
æterna fœli- cerint, id est, prauas animi appetitiones compresserint, elargitur. Tertia est Pri-
citas. malsij, lignum vite crucem interpretantis, quæ in Ecclesie paradiso est, fructum

Primalsus. autem huius ligni Christum ipsum accipientis, qui in cruce tanquam fructus in
Cruce ligni vite fructus in vite arbore pependit, & qui in spirituali Ecclesie paradiso vitale alimentum, cæ-

eius Christus. lestisque panis præbet fidelibus sacramentum, de quo legimus Prou. 3. *sapientia*
Prou. 3. 18. lignum vite est huius, qui apprehenderit eam.

Nonnullæ obseruationes circa præcedentem sententiam.

SECTIO XII.

I. Cæterum hæc sunt minutius concidenda. Igitur Angelus ille similis filio ho-
minis, qui Ioanni loquebatur, personam Christi repræsentat, atque adeo
Quid hic spi- verba hæc ex ipsius Christi ore accipienda sunt, quæ autem Christus Ecclesie
ritus nomine dicit, dicitur spiritus dicere, id est, vel ipse Christus quatenus Deus iuxta expo-
significetur. sitionem Arethæ, vel tota Trinitas, vel Spiritus sanctus, qui quanquam non so-
let spiritus absolutè appellari, sed vel Spiritus sanctus, vel Spiritus paracletus,
Ioan. 7. 39. vel Spiritus Domini, tamen sine vlla adiectione Spiritus vocatur Ioannis 7. cum
dicitur. *Hoc autem dixit de spiritu, quem accepturi erant credentes in eum*, id quod in
die Pentecostes potissimum completum est. Hoc igitur supposito,

II. Sit prima obseruatio circa verbum illud, *vincenti*, quod supponit pugnam,
ac certamen, eoque commendatur fidelibus maxima in certando industria,
vt certis sup- cum seiant sibi esse cum multis, ijsque fortissimis hostibus dimicandum:
ponitur pu- quemadmodum docuit Paulus 2. ad Corinthios 10. *In carne ambulantes non se-*
gnandi esse cumâam carnem militamus: & ad Ephes. 6. *Non est nobis colluctatio aduersus carnem,*
fidelibus. 2. Cor. 10 3. & sanguinem, sed contra spiritualia nequitia in caelestibus. Id quod idem Apostolus
Ephes. 6. 12. opere